

Osip Mandelsztam, Cyganka

Czaj piją mnisi, solą słodzą;
a z nimi droczy się Cyganka.

Siedzi Cyganka na pościeli,
raz w raz zalotnie okiem strzeli,
mizerne prośby mieląc w ustach.

Siedziała z nimi do zarania,
prosząc: "Podaruj, złoty panie,
choć szal, choć byle co, choć chustę..."
Co przeminęło, to nie wraca;
dębowy stł oacute;ł i nłoacute;ż na tacy,
A w zamian chleba - jeż brzuchaty...

Nie mogli śpiewać mimo chęci
a więc przez okno, w kabłąk zgięci,
na dwłr cisnęli się garbaty.

Minęło płoacute;ł godziny. Czarne
garncami odmierzane ziarno

z wilgotnym chrzęstem żują konie.

Skrzypią wrzeciądze o świtaniu,
turkocze zaprzęg na majdanie

i pierwsze ciepło czują dęłonie.

Zgrzebne ciemności rzedną ranem;

To cienkusz kredą zabielały

szynkuje za darmochęnuda,

a poprzez płoacute;łprzejrzystą szmatkę
Sączy się z okna dnia serwatka

I miga w locie wrona chuda. ..

Czaj piją mnisi, solą słodzą;

.....
choć szal, choć byle co, choć chustę...